

τὸ γλέντι, καὶ τὴν αὐγὴ ν' ἀρχίσῃ ἢ ἐργασία. Οἱ συμπόται τοῦ ἐπρότειναν νὰ τοῦ βοηθήσουν εἰς τὸ πάτημα, ἀλλ' ὁ Μπαρμπα-σταματῆς ἠρνήθη διαμαρτυρούμενος, ὅτι ὁ μὲν Καντάρας ἦτον ἰκανὸς νὰ τοῦ πιῇ μούστο ὄλο τὸ κρασί του, ὁ δὲ Σφυρίδος νὰ τοῦ τὸ μαγαρίση, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ φάλτης ἐπασχεν ἀπὸ ἀκράτειαν τῶν οὐρῶν. Τέλος κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς τῶν φίλων τοῦ ὁ Μπαρμπα-σταματῆς συγκατετέθη νὰ δεχθῇ βοηθὸν καὶ συμπατητὴν τοῦ τὸν Ἄντωνη. Κ' ἔτσι, τρικλιζοντας ὁ Μπαρμπασταματῆς μετὰ τοῦ Ἄντωνη ἐπῆγαν νὰ πατήσουν σταφύλια, ὁ δὲ Καντάρας καὶ Σφυρίδος ἐπῆγαν νὰ κοιμηθοῦν.

Οἱ δύο τελευταῖοι τὸ ἀπόγευμα τῆς ἄλλης ἡμέρας συνηντήθησαν φρέσκοι-φρέσκοι ἔξω ἀπὸ τὸ καφενεῖον τοῦ Μπαρμπασταματῆ, διὰ ν' ἀρχίσουν ἐκ νέου τὸ σύνηθες γλέντι, ἀλλὰ τὸ καφενεῖον ἦτο κλειστὸν καὶ ἀπόρησαν. Τὸ πάτημα τῶν σταφυλιῶν ἐπρεπε νὰ ἔχη τελειώσει. Ποῦ νὰ πῆγε ὁ Μπαρμπασταματῆς; Ἐσκέφθησαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ πατητήρι διὰ νὰ ἰδοῦν τί συμβαίνει.

Δὲν ἀπεῖχον ἑκατὸ μέτρα ἀπὸ τὸ πατητήρι, ὅταν παρετήρησαν κόσμον συναγμένον. Ἐγύρισε ὁ ἕνας καὶ εἶδε τὸν ἄλλον μὲ γουρλωμένα μάτια. Κάτι ἀπαίσιον ἐπέρασε ἀπὸ τὸν νοῦν των, ἀλλὰ ἔκρυψαν καὶ οἱ δύο τοὺς διαλογισμοὺς καὶ ὑποψίας των. Ἡθέλησαν νὰ ἐπιταχύνουν τὸ βῆμα, ἀλλὰ τὰ γόνατά των ἔτρεμαν.

— Κουράγιο, Δημήτριε, νὰ πᾶμε κοντά, εἶπεν ὁ γέρω-Σφυρίδος.

— Ἐχει γούστο νᾶπσε κανέννας τους στὴν καρούτα! εἶπεν ὁ Καντάρας.

Ὅταν ἐπλησίασαν, ὄξεια ὀσμὴ μούστου προσέβαλε τὴν ὄσφρησιν των. Πέντε δέκα ἄνθρωποι προσεπάθουν νὰ μεταφέρουν ἔξω ἀπὸ τὸ πατητήρι κάποιους ὄγκους... Ἦσαν τὰ πτώματα τοῦ Μπαρμπασταματῆ καὶ τοῦ Ἄντωνη τοῦ Δημόσιου. Εἶχαν πνιγῆ μέσα εἰς τὸ κρασί τῆς καρούτας....

Ἐστάθησαν ἀπολιθωμένοι οἱ δύο γέροι, ἔβγαλεν ὁ Σφυρίδος τὴ φάθα τοῦ κ' ἐσταυροκοπήθη, ἔπειτα, προσηλώσας τὸ βλέμμα ἐπὶ τῶν πνιγέτων, ἐκούνησε μελαγχολικὰ τὴν κεφαλὴν του κ' ἐφιθύρισε παρῳδῶν:

— «Ὅϊνος εἶ καὶ εἰς οἶνον ἀπελεύσει!»

ἌΓΓΛ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

* Ἐὰν ἕκαστος ἦτο εὐτυχὴς ὅσον τὸ ἀξίζει, τότε οἱ δυστυχεῖς θὰ ἦσαν πολὺ περισσότεροί εἰς τὸν κόσμον.

* Τὸ πνεῦμα εἶνε ἡ λάμψις, ὄχι ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς.

* Ὅλοι ζητοῦν νὰ ἐπιδείξουν πνεῦμα. Καὶ ὅμως εἶνε δυστυχὴς ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ παρὰ πνεῦμα μόνον.